

Cezaevinden Mektup Var

Ben İnsan Olmaya Devam Edeceğim

Merhabalar

Yaklaşık 3 aydır "Uyuşturucuya Hayır" dediğim için cezaevinde yatıyorum. Ve daha 3 ay daha yatacağım. Cezaevinde yatma kararının verilmiş biçimi bütün iç hukuk yollarının tamamlanması sonucu gerçekleşti. Yani ilk ifade verdiğimde "emniyetteki görevlilerin abartması" diye düşündüm. Ardından yerel mahkeme başladı, "genel prosedür bu, bir şey çıkmaz, iddianameyi de zaten emniyet abartmış, mahkeme bu durumu fark edecek" dedim. Sonra ceza verildi, "Yargıtay zaten bozar, böyle saçmalık mı olur" dedim. 6 ay 20 günlük ceza onandı ve yatıyorum.

15 - 16 yaşındayken çevremizde uyuşturucu kullanımının yaygın olmasından kaynaklı bir yazı yazdık.

Bir arkadaşım aynı gün olay sırasında gözaltına alındı. Olaydan bir hafta sonra ifade vermeye gittim, bir hafta boyunca ben de firari sanıktım meğer. Kendi isteğimle ifade vermeye gittim. Savcıyla görüşmemde "uyuşturucuya hayır dememim suç olmadığını" anlattım ve özellikle belirttim ki "milletvekilleri, Başbakan, Cumhurbaşkanı yani birçok devlet bürokrati bile bunu söylüyor ve belediye otobüslerinde bile kendi imzalarıyla bu söylemi yansıtıyorlar." Ama bu çabam işe yaramadı. Sonraları anladım ki bazı durumlarda adaletle ne anlatırsanız boş, size "potansiyel terörist" gözü ile bakıyorlar. İyice anladım ki, bu adaletin gözü kör, kulağı sağır.

Cezaevinde siyasi koşu kalıyor. İlk günler arkadaşlar hangi

olaydan geldiklerini anlatıyorlardı. Sıra bana gelince "Uyuşturucudan" dedim. Birden "hani siyasiydin, nasıl yani" sesleri mırıldanırken "uyuşturucuya hayırdan" diye tamamladım sözlerimi.

Öyle bir ülkede yaşıyoruz ki; garipliklerin, çelişkilerin haddi hesabı yok. Örneğin benim ceza alma nedenim "Toplum tarafından genel kabul gören tabiri (Uyuşturucuyu kastediyorlar. Kendi Notum) kullanarak terör örgütü propagandası yapmak." Kim bu örgüt? Devrimci Liseliler (Dev-Lis). Nasıl propaganda yapmışım? Duvara adını yazarak. Şimdi tuhaflığa bakın. Onlarca izinli mitingde, açılacak pankartlara önceden emniyetin olur yazısı verdiği, onlarca listede bu örgütün ismi var. Yüzlerce mitingde bu örgütün yüzlerce bayrağı sallanır. Dergisi çıkar, sokakta satılır. Sloganları atılır. İçişleri Bakanlığında (SDP'nin gençlik örgütü) kime ait olduğu, yetkililerinin resmi adres ve başvuruları var. Hatta böyle bir örgüt kurarak "gençlik sorunlarına ve eğitim sorunlarına dikkat çekmek, demokratik mücadele vermek ve bunun için propaganda yapmak" diye anlatılır resmi makamlardaki dilekçelerde. Hatta geçenlerde Mersin'de okulda el konulan dergiler, savcılık tarafından dergi yetkililerine iade edilmiştir. Peki, bütün bunlara sebep olan emniyet fezlekesi desek bile, bu ülkede savcılar, yargıçlar toplumdan bu

kadar uzak mı? Hiç televizyon izlemezler mi? Onlarca kez yaygın medyada resimleri, haberleri, röportajları çıkan Dev-Lis'i hiç duymamışlar mıdır? Demokratik sistem için meşru örgüt olduğunu hiç fark etmemişler midir? Ya da Terör tanımı bizim ülkemizde, adaletimizde ne anlama gelir? Başka bir deyişle Şimdi benim cezaevinde olma nedenim sizce nedir? Sebep çok açık, bu ülkede insan olmak.

İnsan olmanın gereğini yerine getirdiğinde 'terörist' diye tutuklanıyorsa. Uyuşturucu satanlar, bizim hayatlarımızla oynayanlar dışarıda, özgür, ellerini kollarını sallayarak geziyorlar, ben ise dört duvar arasındayım. Olsun, ben yine de her şeye rağmen ve her şeyden önce insan olmaya devam edeceğim. İnsanlıktan uzaklaşmayan herkese sevgilerimi iletiyorum.

Çağdaş DOĞAN (Uyuşturucuya Hayır yazdığı için 6 ay 20 gün ceza alan bir Liseli)

Mersin E tipi Ceza evi

B14 Koşu Mersin 08.11.2011

Özel Okullar Kamulaştırılsın, Dershaneler Kapatılsın

Eşitlik İstiyoruz!

Bu ülkede doğan her bir çocuk, umut vaat eder. Anaokuluna başlayana kadar en iyi mamalarla besleniriz, sürekli el bebek gül bebek yetiştiriliriz. Okulların açılmasıyla birlikte 'Start' düdüğünü duyan atlar gibi koşuya yani 'en iyi üniversitede, en iyi bölüm' adlı yarışmaya başlamış oluruz. Kimilerimiz çok iyi beslenmiş, kimilerimiz ise çok zor şartların yüküyle yürütürüz bu yarış. Sonunda ise ya galip ya da mağlubuzdur bu hayatta.

Türkiye'de üniversite sınavına giren öğrencilerden birkaç cümleyle geçmişlerini anlatmalarını isteseniz neredeyse büyük bir çoğunluğu için bu cümleler geçerli olacaktır. Eee peki yanlış ne burada? Neden bu öğrenciler yarış atı gibi koşturuluyor? Bu soruları sorarak başlamak gerekir Türkiye'deki eğitim sisteminin aksaklığını anlamaya.

Eğitime önem verilir bu ülkede, evet. Ama az biraz eğitimin içine girdiğinizde verilen önemi keşke vermeseler demekten kaçamazsınız. Yani bu eğitimin dışı sizi, içi bizi yakar.

Türkiye'de eğitim sistemi öğrencilerin gelecekleriyle beslenir. O kadar açtır ki bu sistem, açlığını doyurmak için pek de ayırım yapmaz. Onun için parası olan okusa yeterlidir. Bunun için dershaneler açar. Bunlara fahiş fiyatlar belirlenir. Öğretmenleri o kadar kötü şartlarda, o kadar düşük şartlarda çalıştırır ki, bir öğretmen için özel ders vermek, bir öğrenci içinse tonla parayla girdiği dershaneyle ilaveten bir de özel ders almak artık şart olmuştur. Peki ya bunlara gücü yetmeyenler? Onlar işte bu eğitim sisteminin karını doyumak için var olan öğrenci grubuna girerler. Aileleri için

umut vaat etseler de onlar bu eğitim sistemi için pek de umut vaat etmezler. Eşit olmayan şartlarda 'yarıştırılan' bu öğrenciler, yarışmak zorunda bırakıldıkları yaşlarından kat ve kat fazla çalışmalı, bu uğurda sosyal hayatlarını feda etmeli, ders dışında hiçbir şey düşünmemelidirler.

Eğitim sisteminin bu yarışına eşit olmayan şartlarda başlayan, omzunda hem hayatın hem de bu yarışın yükünü taşıyan, eğitim sistemiyle psikolojik bir savaş veren, liselerde fahiş kantin fiyatları yüzünden aç kalan, saç sakalı, eteği, küpesi yüzünden lise kapılarında alınmayan, zorla tekipleştirilen, üniversitelere alınmayan, alınsa bile harç paralarını okula gitmek yerine çalışarak ödemek zorunda bırakılan, bunca zorluğu atlattığı da üniversiteye girdiğinde ise onların

istediği gibi olmadığı üniversitelerden atılanlar, yani bizler çoğunluğuz, %99'uz, ezilenleriz ve bilinsin ki artık susmayacak, öfkemizi daha da dışa vuracağız. Bu yüzden ki %99'un sesini sokağa taşımak için, özel okullar kamulaştırılsın, dershaneler kapatılsın demek için, sokakları eşitlik talebimizle doldurmak için 17 Aralık günü Dev-Lis'le alanlarda olacağız.